

Ἐκ τῶν πρό τινας δημοσιευθεῖσων στατιστικῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγκληματιῶν κατὰ τὰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς χώρας μανθάνομεν, ὅτι ἐν Ἰσπανίᾳ οὗτοι ἀφθονοῦσιν εἰς μέγαν βαθμόν, ὑπερτερεῖ δὲ κατὰ τοῦτο ἡ Ἰβηρικὴ χερσονήσος τὰς λοιπὰς νοτίους χώρας τῆς Εὐρώπης. Ἐν ταῖς διαφόροις εἰρητικαῖς τῆς Ἰσπανίας ὑπῆρχον τῷ 1884 φυλακισμένοι 17,128 καταδίκαι, ἐξ ὧν οἱ μὲν 16,318 ἦσαν ἄνδρες, οἱ δὲ λοιποὶ γυναῖκες. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδικῶν 7543 ἄνδρες καὶ 506 γυναῖκες ἦσαν ἐντελῶς ἀναλφάβητοι, πρὸς τούτοις 778 ἄνδρες καὶ 75 γυναῖκες ἐγίνωσκον μόνον τὴν ἀνάγνωσιν, εἴτα 7368 ἄνδρες καὶ 221 γυναῖκες ἤξευρον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τελευταῖον 413 ἄνδρες καὶ 5 γυναῖκες εἶχον τυχὴ ἀνωτέρας μορφώσεως. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐγκληματιῶν τούτων προήρχοντο ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Βαλεγκίας καὶ τῆς Γρανάδας, οἱ ἐλάχιστοι δὲ ἐκ τῶν Καναρίων νήσων.

Ἡ διάσημος αἰδοῦς Ἀδελφίνα Πάττη ἔχει μέγα τι καὶ λευκὸν ἐξ ἐλεφαντόδοντος ῥιπίδιον, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα τὰ ὀνόματα ὧν σχεδὸν τῶν ἡγεμόνων καὶ ἡγεμονίδων τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἐν πρώτοις εὐρίσκεται ῥητόν τι, γραφὴν ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τοῦ Αυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. τὸ ἐξῆς: „οὐδὲν ὑπάρχει μαγευτικώτερον τοῦ ἄσματος Σας, τὸ ὅποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξημερώσῃ καὶ τὸ ἀγριώτερον θηρίον“. Ὁ Αυτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔγραψε τὰς λέξεις: „τῇ ἀηδονίᾳ ὧν τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους“. Ἡ βασίλισσα Χριστίνα προσέθηκεν ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον: „τῇ ἐρασμοτάτῃ Ἰσπανίᾳ ἡ βασίλισσα, ἡ ὅποια τὸ θεωρεῖ καυχήματις ὅτι ἀριθμεῖ αὐτὴν μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν της“. Ὁ αυτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἔγραψε μόνον τὸ ἑνὸς τοῦ κάτωθεν τοῦ ὀνόματος τῆς Αυτοκρατορίας καὶ τὴν ἡμερομηνίαν συναυλίας τινός, καθ' ἣν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐτραγέδου ἡ περίφημος αἰδοῦς. Ἡ βασίλισσα τῶν Βέλγων ἐχάραξε γραμμὰς τινὰς ἐκ τοῦ „στροβίλου τοῦ φιλήματος“ ὑπὸ Ardit. Ἡ ἄνασσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἔγραψεν: „Ἐάν εἶνε ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀἰρ, ὅτι „ἡ γλυκεῖα φωνὴ ἐξωραΐζει τὴν γυναῖκα“, τότε Σεῖς, γλυκεῖά μου Ἀδελφίνα, εἶθε ἡ δελτικωτέρα ὧν τῶν γυναικῶν“. Ἐν μέσῳ τῶν ἡγεμονικῶν τούτων ἰδιογράφων εὐρίσκεται καὶ τὸ ὄνομα „Θιέρσο“, πρέεδρος τῆς Δημοκρατίας“, ὅστις μετὰ γαλλικῆς ὄντως χάριτος προσθέτει κατωτέρω: „Εἰς τὴν βασίλισσαν τοῦ ἄσματος τείνω τὴν δεξιάν τοῦ δημότου“.

Ὁ γάλλος περιηγητὴς Guilmeth ἀνεκάλυψε κατὰ τινὰ ὁδοποιρίαν τοῦ εἰς τὰ μεσόγεια τῆς Αὐστραλίας γιγαντώδη τινὰ εὐκάλυπτον, δένδρον ὕψους 120 μέτρων καὶ ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτοῦ σμήνη μελισσῶν, ὧν τὸ μέλι ἀνέπεμπε τὴν αὐτὴν ὁσμὴν, ἣν ἀναδίδουν καὶ τὰ ἄνθη τοῦ δένδρου τούτου. Ἀγγλος τις καθηγητὴς ἐν Μελβούρνῃ ἐξήτασε τὸ μέλι τοῦτο καὶ ἀποφαίνεται, ὅτι περιέχει ἀξιολόγους ἱαματικὰς ιδιότητας.

Ἰδοὺ πῶς ἐξεφράσθη ἐσχάτως περὶ τῆς ῥοπῆς τοῦ ἀναγινώσκοντος δημοσίῳ δ Mudie, ἰδιοκτῆτης καὶ διευθυντῆς τῆς μεγαλειτέρας καὶ σημαντικωτέρας δανειστικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Λονδίνου. „Ὀλίγον, εἶπε, ζητοῦνται τὰ ποιήματα. Βραχυτάτῃ δὲ εἶνε ἡ διάρκεια τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ δημοσίου πρὸς ἀνάγνωσιν βιογραφιῶν. Ὁ „Γέρδων“ ἐλησμονήθη καθ' ὅλοκλήριον, σπανιώτατα δὲ ζητεῖ τις ν' ἀναγνώσῃ τὸν „Καρλὺλ“, ὁ δὲ „Γεώργιος Ἐλλιοτ“ ἀρξίζει ἤδη καὶ αὐτὸς νὰ λησμονήτῃ“. Τοῦ ποιήματος „Enoch Arden“ ὑπὸ τοῦ Τεννυσῶνος ἡγόρσε 1500 ἀντίτυπα, τῶν „Περὶ γῆσεων“ τοῦ Λιβγκστώνος 3000 σῶματα, ὁμοίως δὲ 3000 σῶματα ἡγόρσε καὶ ἐξ ἐκάστου τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Γεωργίου Ἐλλιοτ καὶ 2000 ἀντίτυπα τοῦ „Ἡμερολογίου τῆς βασιλίσσης“. Πολλῶν ἀγγλῶν μυθιστοριογράφων, ὡς τῆς Braddon, τοῦ Ouida καὶ ἄλλων, τὰ ἔργα, πρὶν ἢ εἶτι δημοσιευθῶσι, ἔχουσιν αὐτὸν συνδρομητὴν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων, διότι ἀμέσως ἀγοράζει 600—800 ἀντίτυπα, τὰ ὅποια ἀπλήστως ἀναγινώσκουσιν οἱ πολυἀριθμοὶ πελάται του.

Ἡ στρώσις τῶν ῥωσσικῶν σιδηροδρόμων εἰς τὰς χώρας τοῦ Καυκάσου ἐξακολουθεῖ προοδεύουσα καὶ μάλιστα ἀφ' οὗτο ἀπετελειώθη πλεόν ἡ διάτρησις τῆς παρὰ τὸ Νόβοροσκ σήραγγος. Μέχρι τοῦ προσεχέους

ἔαρος θὰ ᾔνε ἐτοίμη ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, ἥτις θὰ συνδέῃ κατ' εὐθείαν τὴν Πετρούπολιν καὶ τὴν Μαύρην θάλασσαν. Ἡ σήραγγα ἔχει μῆκος 1500 μέτρων καὶ διέρχεται πετρώδη καὶ λίαν στερεὸν βράχον. Ἐνεκα τῆς στρατηγικῆς σπουδαιότητος τῆς γραμμῆς ταύτης ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις οὐδεμιᾶς φείδεται δαπάνης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπόριον πολλὰ θ' ἀρυσθῇ ἐξ αὐτῆς ὠφελήματα, διότι διασχίζει πετρελαιούχους χώρας, ἐξ ὧν τὸ προϊόν τοῦτο ταχέως θὰ μεταφέρεται εἰς τὰς κεντρικωτέρας ἐμπορικὰς ἀγοράς τῆς νοτίου Ῥωσσίας. Ἐκτὸς τούτου ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις συνωμολόγησεν ἐπ' ἐσχάτων δάνειον ἐκ 3½ ἑκατομμυρ. ρουβλίων, ὅπως διὰ τοῦ ποσού τούτου αὐξηθῇ τὸ ὕλικοδ τῶν καυκασίων σιδηροδρόμων κατὰ 18 ἀτμαμάξας καὶ 1296 ἀμάξας ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

Ὁ στρατηγὸς Βλῦχερος, ὁ σπουδαιότερος τῶν στρατηλατῶν τῆς Πρωσίας κατὰ τοῦ Ναπολέοντος, ἦτο πρόσωπον δημοφιλέστατον, εἶχε δὲ τῷ δοθῇ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τὸ ὄνομα „στρατηγὸς Ἐμπρός“ καὶ ἄλλαι πολλαὶ προσωνυμίας χαρακτηρίζουσαι τὰς ἰδιοτροπίας του καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν ἔτρεφε πρὸς αὐτὸν ὁ λαός. Τῷ 1814 ἔλαβεν ὁ Βλῦχερ τὴν ἐξῆς χαρακτηριστικωτάτην ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν μεταδίδομεν ἐν ὅσῳ οἶδν τε πιστῇ μεταφράσει:

„Ἐξοχώτατε! Ἀξιαγαπητότατε Κύριε Βλῦχερ!

Νὰ μὲ συγχωρήσετε, ἐξοχώτατε, ἀξιαγαπητότατε Κύριε Βλῦχερ, στρατηγὲ Ἐμπρός, διότι ἐγὼ τὸ ἀνάξιον γέννημα τολμῶ νὰ Σᾶς γράψω, δὲν ἔμπορῶ ὅμως ἄλλως νὰ πράξω, καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας τοῦ Θεοφίλου μου. Σᾶς θερμοπαρακαλῶ, φίλτατε κύριε Βλῦχερ, ἐξοχώτατε, στρατηγὲ Ἐμπρός, νὰ μὲ πῆτε τί ἀταξία εἶνε αὕτη ἔστ' στρατιωτικὸ ταχυδρομεῖο. Τὸν Θεοφίλόν μου τὸν ἔχω ἔστους εὐχόνους τῆς φρουρᾶς καὶ ξέρετε πολλὰ καλὰ τὴν Ἐξοχότητά Σας, τὸν στρατηγὸν Ἐμπρός. Δυὸ φορεῖς τοῦστελα χρήματα καὶ δὲν ἔλαβε τίποτε. Ταπεινότητα Σᾶς παρακαλῶ νὰ διορθώσῃτε αὐτοὺς τοὺς παληανθρώπους, ἀλλὰ κατὰ τὸν δικὸν μας τὸν πρῶτον τρόπο, καταλαμβάνετε, πῶς ἐγὼ ἐννοῶ· αὐτὸ θὰ ὠφελῇ, γὰρ εἶνε ἄδικο νὰ στέλλῃ κανεὶς κατὰ τι ἔστ' αἰτιά, ποῦ πολέμου νὰ τὴν πατρίδα, καὶ ἔτιδε ἡ δελτικωτέρα ὧν τῶν γυναικῶν. Ἡ Ἐξοχότης Σας θὰ βάλῃ βέβαια μιὰ φορὰ ἔμπροσθεν αὐτοὺς τοὺς παληανθρώπους καὶ γι' αὐτὸ Σᾶς ἔγραψα, ἐπειδὴ ξέρω πῶς ὁ γέρος δὲν παίζει εὐκόλα. Ἐξοχώτατε, ἀνίκητε στρατηγέ, ποῦ Σᾶς λέγουν καὶ στρατηγὲ Ἐμπρός, ἀγαπητότατε κύριε Βλῦχερ, μένω ταπεινότητος

ὁ δοῦλός Σας καπνοδοχοκαθαριστὴς Ματθαῖος Κέλλερ.

Γ. Γ. Ἄν δῶτε τὸ Θεοφίλόν μου, παρακαλῶ, νὰ τὸν χαρεθῇσῃτε, ἀλλὰ νὰ μὴ τοῦ δώσῃτε κανένα δῶρο· ἐγὼ τὸν ἔμαθα πάντα νὰ ἔχη τάξι. Λοιπὸν, γειά Σας! Ὁ Θεὸς νὰ δίδῃ ἔστ' Ἡ Πρωσία πολλοὺς στρατηγούς μὲ καρδιά, ποῦ νὰ μιλή ἔστ' αὐτοὺς ὁ λαός.“

Κατὰ τινὰ ἐκθεσιν τῆς ἐν Μονρεάλλῃ κηπουρικῆς ἐταιρίας ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν ὑψηλίον ὑπάρχοντες βοτανικοὶ κήποι συμποσοῦνται εἰς 197, διανεμόμενοι κατὰ χώρας ὡς ἐξῆς: Ἐν Γαλλίᾳ καὶ ταῖς ἀποικίαις αὐτῆς διατηροῦνται 25 βοτανικοὶ κήποι, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ 12, ἐν δὲ ταῖς ἀγγλικαῖς ἀποικίαις, ἦτοι ἐν Ἰνδικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ 27. Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχουσιν 34 βοτανικοὶ κήποι, ἐν Ἰταλίᾳ 23, ἐν Ῥωσίᾳ καὶ Σιβηρίᾳ 17, ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ 13, ἐν τῇ Σκανδιναβικῇ χερσονήσῳ 7, ἀνὰ 5 δὲ βοτανικοὺς κήπους ἔχουσι τὸ Βέλγιον, ἡ Ὀλλανδία καὶ αἱ ἀποικίαι τῆς, ἡ Ἰσπανία μετὰ τῶν ἀποικιῶν τῆς καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Ἡ Πορτογαλία καὶ ἡ Ἑλβετία ἔχουσιν ἀνὰ τρεῖς βοτανικοὺς κήπους, ἡ Δανιμαρκία καὶ ἡ Ῥουμανία ἀνὰ δύο, ἡ δὲ Βραζιλία, ἡ Χιλή, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ἑλλάς, ἡ Γουατεμάλα, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Περούβια καὶ ἡ Σερβία ἀνὰ ἓνα καὶ μόνον βοτανικὸν κήπον. Ὁ κατάλογος οὗτος συμπληροῦται διὰ τινων νέων τοιούτων, ἰδρυθέντων ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ἰνδικῇ καὶ Γενεύῃ. Οἱ ἡμίσεις σχεδὸν τῶν βοτανικῶν κήπων συντηροῦνται δαπάναις τῶν κατὰ τάπους κυβερνήσεων, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν μέρει μὲν ὑπὸ τῶν Πανεπιστημίων, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ ἐταιριῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ἰδιωτικῶν κληροδοτημάτων. 94 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐξ ὧν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς βοτανικῶν κήπων εἶνε διαρκεῖς αὐτοὶ εἰς τὸ δημόσιον.